

Korizmeno pastirsko pismo 2020.

*Dragi prijatelji, sveti i ljubljene Gospodinovi u
Katoličkoj biskupiji Stockholm*

Isus uopće ne očekuje malo od nas: "Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski" (Mt 5,48). Već je i Mojsije imao priliku poslušati istu stvar: "Sveti budite! Jer sam svet ja, Jahve, Bog vaš" (Levitski zakonik 19,2). Središnja zapovijed i Starog i Novog zavjeta jest da budemo sveti i savršeni. Možemo spontano pomisliti da se puno traži od nas i da je to potpuno nemoguće. Nama je potrebno vremena kako bismo uvidjeli i shvatili da je to od životne važnosti, da, da ovaj poziv na svetost jest najveća milost i dar kojeg si možemo zamisliti. "Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama?" (1. Kor 3,16). Nama je potrebno vremena da bismo razumjeli i shvatili našu vlastitu vrijednost i poziv - što graniči sa beskonačnošću. Zapravo, cijeli nam je život potreban da bismo to prihvatili i razumjeli veliku Božju milost prema nama, koja je istovremeno i životni zadatak koji sve više u nas mora unositi zahtjeve. Svojom milošću Bog nas želi pretvoriti u sve veću sličnost Kristu i dati nam udio u svojoj vlastitoj svetosti. "Sve je vaše, vi Kristovi, a Krist Božji" (1 Kor 3, 23). Pozvani smo da pokazujemo (odražavamo) Isusa u svemu što činimo i govorimo. Ljudi cijeloga svijeta imaju pravo očekivati da im mi, koji se zovemo kršćanima, možemo pružiti Njegovu sliku preko onoga što mi jesmo i što činimo. Ništa manje u sekularnom okruženju naše je osobno kršćansko svjedočanstvo odlučujuće kako bismo pomogli ljudima da susretnu Isusu i prime Njegovu poruku.

Veliki dio kritike koju čujemo protiv nas kršćana i naše Crkve zavisi od činjenice da nismo uspjeli posredovati nešto od svetosti one vjere i savršene ljubavi, onoga što nam je Isus predao. Korizmeno vrijeme je vrijeme obraćenja koje nam želi pomoći da dođemo bliže Bogu i slijedimo Njegova Sina na još vatreniji i oduševljeniji način. Zato je važno da si odvojimo više vremena za molitvu i čitanje Biblije, da se približimo sakramentu pomirenja i sakramentu euharistije sa većim poletom (žarom) i poštovanjem. Tada ćemo dobiti poticaj da učinimo

djela ljubavi koja će jasnije pokazati da uistinu mislimo ozbiljno kad se radi o našem obraćenju.

Isus nam u današnjem Evanđelju daje primjer što to znači: "Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i drugi" (Mt 5,39). Ako nas netko uvrijedi i zlobno s nama postupa, imamo izvanrednu priliku pokazati što to znači pripadati raspetom Gospodinu. Zato i mi moramo biti pripravnici da izdržimo i pobijedimo klevetu, prezir i omalovažavanje. Ivan od Križa govori nam nešto što zvuči prilično bezobrazno i drsko: moramo žeđati za prezirom. Kad je On, koji je Gospodar svega što postoji, postao čovjekom i radi nas trpio prezir, možemo mu postati sličniji ako i mi sami to okušamo. Istovremeno moramo čvrsto odlučiti da nikad ne uzvraćamo istom mjerom. Danas smo često obasuti vrijeđanjem jednih drugih, koje je puno prezira, ništa manje u socijalnim sredstvima javnog priopćavanja. Ponekad moramo izdržati da budemo zlobno primljeni, ali nikad se ne smijemo, kao katolici u Švedskoj, spustiti tako nisko da i sami upotrebljavamo takav način govora. "Ne opirite se Zlomu" (Mt 5,3)), kaže Isus.

Postoji nešto na što mi kao katolici u Švedskoj moramo dati više pozornosti: da pokažemo više brige za siromašne u našoj blizini i one kojima je potrebna pomoć. Vrlo sam zahvalan za svaku pomoć koju, zahvaljujući vama, možemo posredovanjem Caritasa pružiti žrtvama ratova i drugih katastrofa u drugim zemljama. "Tko od tebe što zaište, podaj mu! I ne okreni se od onoga koji hoće da mu pozajmiš" (Mt 5,42). Mislimo da država i općina trebaju pomagati one kojima je potrebna pomoć ovdje u Švedskoj, ali istovremeno vidimo kako mnogi ljudi ostaju izvan te pomoći radi nedostatka osjećaja države ili općine. Kao župa, a i kao pojedinci, moramo razmišljati kako bolje možemo odgovoriti očekivanjima koje Isus ima od nas. Živimo li od Njegove milosti i ljubavi, onda je prirodno da više mislimo na one koji su u potrebi nego na naše vlastite potrebe. Ako nismo prepoznali Isusovo lice u Njegovim siromašnim i ugroženim udovima, onda nas Isus ne može prepoznati kao svoje učenike.

"Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone, da budete sinovi svoga Oca koji je na nebesima" (Mt 5, 44-45). Najjasniji kriterij da smo uistinu Isusovi učenici jest da ljubimo neprijatelji i progonitelje, da za njih molimo. Znademo da su kršćani progonjeni u mnogim

zemljama. Naša je dužnost da kao kršćani za njih molimo i da im pomažemo, ali bez mržnje na njihove progonitelje. Moramo se više angažirati za ove kršćane, a i druge koji su progonjeni zbog svoje vjere. Istovremeno se moramo paziti da ne upadnemo u ozračje ispunjeno mržnjom. Zato je međureligijski dijalog sve važniji u našem vremenu. Papa Franjo nas stalno upozorava na to i poziva nas da više aktivno izgrađujemo svijet, gdje vjernici različitih religija rade zajedno na miru i pomirenju kako se veličanstveno djelo stvaranja ne bi zloupotrijebilo i upropastilo.

”Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi” (1. Kor 3,17). Stalno se moramo vraćati našem pozivu na svetost. Ne smijemo zaglaviti u onome što papa naziva ”ravnodušnost globalizacije”. Lako je skliznuti u ravnodušnost i osrednjost. Korizmeni poziv na obraćenje mora u nama odzvanjati i tjerati nas da tražimo Božje kraljevstvo, da ljubimo njegove zapovijedi i pokušavamo ih izvršavati u našem svakodnevnom životu. Molitvom čuvamo i održavamo stalni kontakt sa živim Gospodinom i primamo snagu da širimo Njegovu ljubav riječima i djelima. Molimo pomoć i zaštitu Blažene Djevice Marije tako da zajedno možemo postati vjerni Isusu i Njegovoj Crkvi i tako svjedočiti sa većim poletom i žarom o Njemu u našem švedskom društvu.

Uz moje molitve i blagoslov!

Stockholm, 25. siječnja, 2020. Obraćanje svetog Pavla!

+ Anders Arborelius OCD